

Sequitur. & tunc demum inoboedientibus,
 cure sue omnibus. poena sit eis pre-
 ualens ipsa mors. Tunc demum idē
 tunc. deinde postea. cure sue. id
 salutis sue. Cure sue. attinet ad
 anime ad spiritale salutē. & ad sa-
 lute corporis. Verbigra. Tunc
 non oboediunt sue cure. cum p-
 ceptis diuinis que salutē hominib;
 se obseruantib; p-bent n oboediunt.
 vel tunc n oboediunt salutis sue.
 cum sibi seruitium. aut necessitas.
 siue p infirmitate. siue p sanita-
 te impensa fuerit. & illi cum de-
 bent p illo seruitio uel necessi-
 tate sibi impense in melius pro-
 ficere. Non solum non proficiunt.
 verum & iam in periculum perueniunt.
 sit poena sua pualens eis ipsa mors.
 Ita construitur. id tunc sit. hoc ē.
 sit poena sua ipsa. Subaudietur
 cum dicit sua poena. preualens
 mors. Preualens id ualde ualens.
 & est sensus. cum dicit. tunc de-
 mum inoboedientibus cure sue
 omnibus poena sit eis ipsa mors.
 Idest quantum maius studium. ut
 maiorem curam habuerunt. erga
 salutem suam tam spiritalem quam & iam
 corporalem. tantum maiorem poe-
 nam habebant. & propterea dicit
 cure sue. hoc ē quantum ē illis
 pualebit mors. quantum maio-
 rem curam. Sequitur. Ergo cum aliquis
 suscipit nomen abbatis. duplici
 debet doctrina suis p esse
 discipulis. Istud enim ergo ex
 superioribus pendet ubi dicit.
 memor sepe abbas. quia do-
 ctrinae sue vel discipulorum

obediencie utrarumque rerum
 in tremendo iudicio dei facienda
 erit discussio. Ac si diceretur. Sit ita
 est ut ille abbas. tam de sua doc-
 trina quam de oboedientia disci-
 pulorum suorum redditurus erit
 rationem. Ergo qui suscipit nomen
 abbatis. duplici debet doctrina
 suis p esse discipulis. Sunt enim
 multi qui dicunt solummodo do-
 ctrinam uerbis. & iterum sunt alii.
 qui dicunt solummodo esse doctri-
 nam operibus. Beatus uero bene-
 dictus. quia cognouit utrumque
 esse necessarium. idē doctrinam
 que uerbis fit. & doctrinam
 que operibus. idcirco dixit du-
 plici doctrina Sequitur. Idē omnia
 bona & sancta. factis amplius quam
 uerbis ostendat. Nunc animam adu-
 tendum ē. quare pmissit omnia. cum
 dicit bona & sancta. Ideo dixit omnia.
 quia nihil excludit. hoc ē n se-
 cundum quod abbas eligit. sicut
 autem libitum solummodo fuerit.
 sed omnia debent esse bona &
 sancta. hoc ē que in scripturis diui-
 nis repererit. i. secundum aucto-
 ritatem diuinarum scripturarum
 In hoc enim loco quo dicit. factis
 amplius quam uerbis ostendat.
 utrumque uult. idest doctrinam
 uerborum & operum. Sed quia
 sunt multi qui non possunt
 utrumque peragere. Subiunxit.
 factis amplius. Ac si diceretur. utrum-
 que debet peragere. Sed quantum
 utrumque debet p esse. tam magis
 factis. & si periculum ē in illis
 qui factis solummodo pre-est.

180 11
quit nouissima hora ē. Et quā
quā allegorice haec dicta sunt
gentibz. moralit̄ tam ad unum
quēqz credentē. congrue dictū
ap̄t̄at. Vcluti hic. Et ē sensus.
Peccator. hora ē. vt nos iam cō
uertam̄ a nr̄is iniquitatibz. quia
ultimū tempus uitae nr̄e instat.
Et n̄ solū adultamā aetate homi
nis hoc attine. verū etiā ad iu
nam quāqz aetate. si mortis tē
pus attendimus. Verbigra. Ho
ra est iam nos de somno surge
re. Id ē infans. hora ē a tua ma
litiā conuertendi. Quia hora
ē. id finis uitae tuae instat.
S̄q. Et apertis oculis nr̄is. vsqz
audiamus. Quia enī p̄seue
rat in excitatione somni m̄
tis quā sup̄ dixerat. manife
stat ista particula quae ē.
&. Et bene apertis oculis dix.
quia sic ille qui a somno cor
porali excitatur. oculos corpo
ris aperit. ita & ille qui a
somno mentis. id ē torpore. o
culos aperit cordis. Et forte
idē dix nr̄is. quia mentis oculo
s uoluit intellegi. Nam qd
ad oculos cordis hoc attineat.
etiā hoc manifestat qd sub iun
xit. ad deificū lūm. Ac si dice
ret. Non te o fili ad istū lūm
corporale videndū ex cito. qd
om̄s bestiae seu animalia ui
dent. sed ad illud qd a nullo n̄
si ab angelis seu hominibz spi
ritalibz uidet̄. sic scriptū
ē. Beati mundo corde. 7̄ r̄t.
Deificū enī. diuinū intellegit̄.

Nam bene post ap̄tione oculorū
sub iunxit sollicitudinē aurium.
quae p̄ attentionis intellegit̄. hominis
Quia nr̄i interioris auditus &
visus n̄ sunt diuisi. sic exteri
oris hominis. eo qd uidere & au
dire insimul hab̄ ille interior.
& ubi uidet. audit. intellegit.
Exterior aut̄ potest caecus au
dire. & surdus uidere. Seq. Di
uina ideo dix ad separationē
humane uocis. Nunc videndū
est quomodo ē ista uox diuina.
cū tam non dñs. sed dauid dix.
Vere diuina ē. quia quamquā
dauid hoc dicat. tamen sp̄s sc̄s
p̄ d̄d locutus ē. Et qd dñs p̄ os
p̄phetarū. seu ap̄torū. et cuncto
rū sc̄orum loquat̄. testat̄ paul
ap̄ls dicens. An experimentū
quaerimus ei. et cetera. Nunc i
terū videndū est. quomodo cot
tidie diuina clamat. Cū sunt
multi qui non habent exposi
tores. vel etiā libros diuinarū
scripturarū. Et quamquā illis
vox diuina non clamet p̄ exte
rioris hominis officiū. tam
illa lex naturalis. in cordibus
eorū clamat. Lex enī natura
lis ē ^{cognitio} creaturae & cre
atoris. Tunc enī quomodo se
cognoscit vnusquisqz creatura
esse. & habet creatore. Quid
aliud ē ista cognitio. nisi cla
matio legis naturalis. Et tē
monet̄ ille ab hac cognitione.
vt n̄ alteri creaturae. nisi cre
atori suo creatura seruiat.
Etiā alia lex. ^{et} quae clamat in